Амрита Бинду Упанишад

Амрита Бинду Упанишад,
превод от Свами Мадхавананда,
публикувано от Адвайта Ашрам, Колката.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;
нека работим съвместно с голяма енергия,
нека ученето ни бъде енергично и ефективно;
нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

1. За ума се говори главно като за два вида - чист и нечист. Нечистият ум е този, който е обладан от желание, а чистият е този, който е лишен от желание.

2. Наистина умът е причината за робството и освобождението на хората. Умът, който е привързан към сетивни обекти, води до робство, докато отделен от сетивните обекти, той е склонен да доведе до освобождение. Така мислят те.

3. Тъй като освобождението се основава на ума, лишен от желание за сетивни обекти, следователно умът винаги трябва да бъде освобождаван от такова желание от търсещия освобождение.

4. Когато умът, с унищожена привързаност към сетивни обекти, е напълно контролиран в сърцето и по този начин осъзнае собствената си същност, тогава това Върховно Състояние (се постига).

5. Умът трябва да бъде контролиран до степен, в която се слива със сърцето. Това е Джнана (реализация) и това е също Дхяна (медитация), всичко останало е спор и словоблудство.

6. (Върховното Състояние) не трябва да се мисли (като нещо външно и приятно за ума), нито е недостойно да се мисли (като нещо неприятно за ума); нито трябва да се мисли (като форма на сетивно удоволствие), а да се мисли (като същност на вечно проявеното, вечно, върховно Блаженство); този Брахман, който е свободен от всякаква пристрастност, се постига в това състояние.

7. Човек трябва надлежно да практикува концентрация върху Ом (първо) чрез неговите букви, след което да медитира върху Ом, без да се обръща внимание на неговите букви. Накрая, при осъзнаването с тази последна форма на медитация върху Ом, идеята за не-същността се постига като същност.

8. Това единствено е Брахман, без съставни части, без съмнение и без петно. Осъзнавайки „Аз съм този Брахман“, човек става неизменният Брахман.

9. (Брахман е) без съмнение, безкраен, отвъд разума и аналогията, отвъд всички доказателства и безпричинен, знаейки това, мъдрият става свободен.

10. Най-висшата Истина е това (чисто съзнание), което осъзнава: „Няма нито контрол над ума, нито неговото действие“, „Нито съм обвързан, нито съм поклонник, нито съм търсещ освобождение, нито този, който е постигнал освобождение“.

11. Наистина Атман трябва да бъде познат като един и същ в състоянията Си на будност, сънуване и сън без сънища. За този, който е преодолял трите състояния, няма повече прераждане.

12. Бидейки единствената, вселенската Душа присъства във всички същества. Макар и една, Тя се вижда като много, като луната във водата.

13. Точно както е делвата, която, когато се премества (от едно място на друго), променя местата си, а не Акаша, затворена в делвата - така е и Джива, която прилича на Акаша.

14. Когато различни форми като делвата се счупват отново и отново, Акаша не знае, че са счупени, но знае съвършено.

15. Бидейки покрита от Мая, която е просто звук, Тя не познава чрез тъмнината Акаша (Блажения). Когато невежеството е разкъсано, Тогава Самото То вижда само единството.

16. Ом като Слово е (първоначално разглеждано като) Върховният Брахман. След като това (дума-идея) изчезне, този нетленен Брахман (остава). Мъдрият трябва да медитира върху този нетленен Брахман, ако желае мира на душата си.

17. Трябва да се познават два вида Видя - Словото-Брахман и Върховният Брахман. Този, който е овладял Словото-Брахман, достига до Най-Висшия Брахман.

18. След като изучи Ведите, интелигентният, който е единствено съсредоточен върху придобиването на знание и реализация, трябва напълно да изостави Ведите, както човекът, който се стреми да получи ориз, изхвърля люспата.

19. От кравите, които са с различни цветове, млякото е с един и същи цвят. (Интелигентният) смята Джнана за мляко, а многоразклонените Веди за крави.

20. Подобно на маслото, скрито в млякото, Чистото Съзнание пребивава във всяко същество. То трябва постоянно да се бърка от бъркалката на ума.

21. Хващайки се за въжето на знанието, човек трябва да извади, като огън, Върховния Брахман. Аз съм този Брахман, неделим, неизменен и спокоен, така се мисли за него.

22. В Когото пребивават всички същества и Който пребивава във всички същества, поради това, че е даряващ благодат на всички - Аз съм тази Душа на Вселената, Върховното Същество, Аз съм тази Душа на Вселената, Върховното Същество.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;
нека работим съвместно с голяма енергия,
нека нашето обучение бъде енергично и ефективно;
нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).
Ом! Нека има Мир в мен!
Нека има Мир в моята среда!
Нека има Мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Амритабиндупанишад, както се съдържа в Кришна-Яджур-Веда.

Публикувано | Променено на28 юни 2018 г.

Онлайн книги

Аз
Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви

Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж

III

Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други

IV

Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри

В

Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

Духовен магазин Celextel

Магазин за електронна музика Celextel

Духовна библиотека Vedanta

Библиотека Vedanta Shastras

„В пространството, което мисълта създава около себе си, няма любов. Това пространство разделя човека от човека и в него е цялото ставане, битката на живота, агонията и страхът. Медитацията е краят на това пространство, краят на аз-а. Тогава връзката има съвсем различно значение, защото в това пространство, което не е създадено от мисълта, другият не съществува, защото ти не съществуваш. Медитацията тогава не е преследване на някаква визия, колкото и осветена да е от традицията. По-скоро това е безкрайното пространство, където мисълта не може да влезе. За нас малкото пространство, създадено от мисълта около себе си, което е аз-ът, е изключително важно, защото това е всичко, което умът знае, идентифицирайки се с всичко, което е в това пространство. И страхът от небитието се ражда в това пространство. Но в медитацията, когато това се разбере, умът може да влезе в измерение на пространството, където действието е бездействие. Ние не знаем какво е любовта, защото в пространството, създадено от мисълта около себе си като аз, любовта е конфликтът между аз-а и не-аз-а. Този конфликт, това мъчение, не е любов. Мисълта е самото отричане на любовта и тя не може да влезе.“ в онова пространство, където аз не е. В

това пространство е благословията, която човек търси и не може да намери. Той я търси в границите на мисълта, а мисълта разрушава екстаза на тази благословия."
Дж. Кришнамурти,
Медитации

Отказ от отговорност: **Celextel** създаде тази **Веданта духовна библиотека** с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.
Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 **Celextel Enterprises Pvt. Ltd.** Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple
RSS 2.0
sitemap XML